

K. 46,

3(XXXVII.)

външната

ищущ въ Тръбна. Той видял, колко повисоко стоят отъ постарите свещеници, които не имат, че съществували други имена освен „тръбни като“; Той генералски отъ ръка въ свещеническото събрание въпросъ до имателите им други ~~имена~~ отъ църковната дипломина и се наделилъ на неизвестното за старите свещеници. Старият пакът свещеници, участвуващи въ сътворяването си, на времето си предъ владиката и градоначални, заставили да го приставят, да му завидват и да го гонят. На 1850 г. тъ столични да го заставят въ ^{Лъсковски} Константарски манастир, заради съвраженическото: Генка на Петра Ми-
хова и Петра Клисева. Съвсъм доброволно заставление на П. Коло
се върналъ въ Тръбна (⁽¹⁾ и отъ завинъ и управа свещеничес-
кот не го оставили да служи въ съпарата църква Св. Архан-
гели, но го пратили, като свещеник, на Езекиелска църква /
църква/ П. Коло се считаше за свещ. на Езекиелска цър-
вя до 188 ^{година} и ходил ~~във~~ ^{тамъ} неделя да служи литургия,
⁽²⁾ до кога се построи Николовска църква 1883 г. Съвсъм
тъ макаръ и да се счита за свещеник въ църквата
на Св. Архангели въ Тръбна, той пакъ постепенно въ про-
дължихъ ходил на Николова и на Нейкова передъ да извршил литургия.

П. Коло не можеше да остане хладносръденъ въ борбата за църковната им независимост. Макаръ Тръбненци, бол-
шинството, и да се дели отъ всички страната на владика-
та Неофит, но П. Коло, където да гледа, те е свещеникъ, и не
Неофит и Константи ложатъ му на честта, той държалъ
съ противницата на Неофита партия, която предвождали
П. Р. Славински, учителъ макара въ Тръбна, Радко Ракисъ, горда-
чи, Райко Ивановъ, Т. Босгрич и др. Съвсъм ~~неподходящ~~

